

Arrest

nr. 219 614 van 9 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 15 december 2015, verklaart er zich op 29 december 2015 vluchteling.

1.2. Op 31 oktober 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, u bent een soennitische moslim en etnisch gezien een Pasjtoen. U bent geboren omstreeks het jaar 1992 en leefde in het dorp Sharif, gelegen in het district Jaji (ook bekend als Ali Khel of Aryob) van de provincie Paktya, samen met uw ouders, twee broers en een zus. Uw vader, één van uw broers en uw zus zijn ondertussen overleden.

U was lange tijd werkloos tot u omstreeks het begin van het jaar 2015 aan de slag ging bij de Afghan Local Police. U kreeg gedurende drie maanden een opleiding in het opleidingscentrum en u heeft vervolgens nog vier maanden effectief gewerkt in uw eigen regio. Zes maanden na uw aanwerving kreeg u een eerste dreigbrief van de taliban die u aanmaanden uw job te verlaten. U ging hier niet op in en bent blijven werken. Zeven dagen later kreeg u een tweede dreigbrief met dezelfde boodschap waarna u, op aandringen van uw moeder, besloot uw job en het land te verlaten. Uw oom langs moederskant heeft uw vlucht georganiseerd.

Vanuit uw geboortedorp kwam een chauffeur u ophalen; u verstopte zich in de koffer van zijn auto. Na een rit van ongeveer zes uren kwam u aan op een groot plein in een voor u onbekende regio waar een smokkelaar op u wachtte. Die laatste bracht u verder naar bergachtig gebied, dat u te voet overstak, om Afghanistan uiteindelijk op die manier te verlaten.

Via Pakistan en Iran bereikte u Turkije. Vanuit dit land ging u naar Bulgarije, waarna u verschillende andere Europese landen heeft doorkruist om uiteindelijk België te bereiken. U heeft in België een asielaanvraag ingediend op 29 december 2015.

Ongeveer twee maanden na uw aankomst in België vernam u via uw broer dat talibanleden naar u waren komen vragen in uw geboortedorp. Uw broer lichtte hen in over uw definitieve vertrek.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag diende u volgende documenten in: uw taskera oftewel uw Afghaanse identiteitsdocument, een fotokopie van het identiteitsdocument van uw vader, een fotokopie van twee werkattesten van uw vader (respectievelijk in het Duits en het Dari), een fotokopie van een bevestiging van uw aanstelling bij de lokale politie door het districtshoofd en fotokopieën van twee dreigbrieven van de taliban.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in uw woonplaats in Afghanistan vervolging vreesde van talibanleden die het op u gemunt hadden omdat u werkte bij de Afghan Local Police.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaatsen van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhouden telkens uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie Notities CGVS 04.06.2018, p. 2 en 01.10.2018, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat er geen zicht gekregen kon worden op uw reële verblijfssituatie voor uw vertrek en dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw laatste beweringen dat u er tot oktober of november 2015 verbleef, aangezien u uw verklaringen over waar u precies verbleef voor uw vertrek verschillende keren wijzigde zonder hiervoor ook maar enige verklaring te verschaffen. Bijkomend werd vastgesteld dat kanttekeningen geplaatst moeten worden bij uw verklaringen over wat zich in de regio afspeelde in de laatste periode voor uw vertrek, die de twijfels bij uw laatste beweringen dat u er tot eind 2015 verbleef alleen maar kunnen doen toenemen.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw meest recente verblijfplaatsen in uw land van herkomst wordt ondergraven omdat u uw verklaringen over waar u in het anderhalf jaar voor uw vertrek verbleef verschillende keren wijzigde, zonder hier een redelijke uitleg voor te verschaffen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u op drie verschillende momenten dat u vóór uw definitieve vlucht uit Afghanistan gedurende anderhalf jaar was ondergedoken in de stad Kabul, met name toen u gevraagd werd een overzicht te geven van uw verblijfplaatsen, toen u werd gevraagd om details te verschaffen over uw reisroute en tot slot toen u de vragen uit de CGVS-Vragenlijst beantwoordde (DVZ-Verklaring, rubrieken 10 en 31 en DVZ, CGVS-Vragenlijst, 3.5). U haalde aan dat men uw verklaringen van de vragenlijst niet meer voor u had voorgelezen, maar dat er tot drie keer toe iets fout zou zijn gelopen bij het noteren van uw verklaringen, is maar weinig plausibel. Toen u voor de eerste keer gehoord werd op het CGVS verklaarde u initieel dat u nooit in Kabul was geweest, om na een korte confrontatie met uw eerdere verklaringen te verklaren dat u vóór uw definitieve vlucht geen anderhalf jaar, maar slechts twee weken in de hoofdstad was verbleven, en dit in een hotel van een dorpsgenoot van u in de wijk Shahi Shaheed, waar u ook zou gewerkt hebben (Notities CGVS 04.06.2018, pp. 5-6). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS enkele maanden later hield u dan weer vol dat u nooit in de stad Kabul was geweest (Notities CGVS 01.10.2018, p. 4). Zowel tijdens het eerste als tijdens het tweede onderhoud werd u geconfronteerd met de tegenstrijdigheden in uw verklaringen over uw meest recente verblijfplaatsen, maar u ontkende steeds wat u bij de vorige gelegenheid had verklaard, om dan telkens weer vast te houden aan uw meest recente verklaringen (Notities CGVS 04.06.2018, p. 5 en p. 19; Notities CGVS 01.10.2018, p. 4 en p. 10). Toen u bij het tweede onderhoud dan nog eens werd gevraagd werd of u contactpersonen had in Kabul, ontkende u bovendien ook maar iemand te kennen in die stad; toen u vervolgens in herinnering werd gebracht dat u bij uw eerdere onderhoud over een hotel in Kabul had verteld van wie u de hoteleigenaar kende, ontkende u evenzeer dat te hebben beweerd (Notities CGVS 01.10.2018, pp. 11-12). Hier geldt telkens dat het vasthouden aan één versie van de feiten de bestaande tegenstrijdigheden niet kan opheffen. Door uw steeds wijzigende verklaringen zonder enige vorm van toelichting biedt u geen zicht op uw werkelijke laatste verblijfplaats en kan dus evenmin geloof gehecht worden aan uw laatste verklaringen dat u tot aan het vertrek uit Afghanistan in uw geboortedorp bleef.

Bijkomend moet gesteld worden dat uw verklaringen over gebeurtenissen die zich in het jaar voor uw vertrek hebben afgespeeld vragen oproepen en verder afbreuk doen aan de betrouwbaarheid van uw verklaringen over het district Jaji als uw recente verblijfplaats.

Zo vernoemde u wel twee bekende gebeurtenissen uit 2015 bij naam, maar u bleek bij navraag zelf de grootste moeite te hebben om die bij benadering in de tijd te situeren ten opzichte van uw vertrek uit uw geboortedorp. Tijdens het eerste onderhoud haalde u immers nog spontaan een stammenconflict aan dat zich afspeelde in uw district in de meer noordelijk gelegen plaats Rokjan (Notities CGVS 04.06.2018, p. 4), maar tijdens het tweede onderhoud bleek dat u allerminst in staat om ook maar bij benadering te zeggen wanneer dit incident zich had voorgedaan en kon u zich zelfs niet herinneren of het nu eerder één, twee, drie jaar of langer voor uw vertrek was gebeurd (Notities CGVS 01.10.2018, p. 8). Aangezien het incident in februari 2015 plaatsvond, minder dan een jaar voor uw vertrek, zou men toch kunnen verwachten dat u hierover een zekere indicatie kon geven. U bleek overigens ook niet te weten wie de betrokken partijen waren, of er slachtoffers waren gevallen en of het conflict uiteindelijk werd opgelost (ibidem). Nochtans blijkt uit de informatie waartoe het CGVS toegang heeft en die is toegevoegd aan uw administratief dossier dat er wel degelijk mensen omkwamen naar aanleiding van het conflict (zie administratief dossier, blauwe map, document 1 en 2). Vervolgens citeerde u in het tweede onderhoud ook nog een incident waarbij de taliban twee cricketspelers om het leven brachten en dat volgens u tweeëneenhalf tot drie jaar voor uw vertrek (eind 2015) zou hebben plaatsgevonden (CGVS Notities 01.10.2018, p. 8). Welnu, er werden in uw regio inderdaad cricketspelers door de taliban vermoord, en andere spelers werden ontvoerd, maar ook dit gebeurde kort voor uw vertrek, namelijk in mei 2015 (zie administratief dossier, blauwe map, document 3, 4 en 5). Toen u gevraagd werd of u zich niet een soortgelijk incident kon herinneren dat zich recenter had voorgedaan, vroeg u zich af of door de bevoegde ambtenaar misschien werd verwezen naar een soortgelijk incident dat zich recenter in de nabijgelegen provincie Paktika (idem). Dat u op de hoogte lijkt te zijn van dergelijke incidenten in een andere provincie, maar zich niet zou kunnen herinneren dat iets soortgelijks kort voor uw vertrek in uw eigen provincie plaatsvond, is toch op zijn minst opvallend. Dat u deze twee belangrijke incidenten uit 2015 die u zelf aanbracht niet of niet correct kon plaatsen ten opzichte van uw vertrek, draagt verder bij tot de indruk dat u zich in 2015 elders bevond dan in uw geboortedorp.

Toen u tot slot nog expliciet gevraagd werd incidenten te citeren uit het laatste jaar dat u zich volgens uw verklaringen in uw regio bevond, stelde u – nadat u eerst incidenten die verder in het verleden lagen had aangehaald - dat u zich in feite geen enkel incident kon herinneren dat zich voordeed in het laatste jaar voor uw vertrek, met uitzondering van de incidenten die zich volgens uw verklaringen zouden hebben voorgedaan tijdens uw dienst bij de Afghan Local Police (Notities CGVS 01.10.2018, p. 11). Ook dit is uiterst merkwaardig, aangezien er zich toch wel heel wat dergelijke incidenten voordeden in uw regio, ook in het jaar 2015 (zie administratief dossier, blauwe map, document 6).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in uw geboortedorp Sharif van de provincie Paktya in het jaar 2015 niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er in diezelfde periode zou hebben meegemaakt, met name dat u dreigbrieven van de taliban zou hebben gekregen die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

De ongeloofwaardigheid van de vluchtmotieven wordt verder bevestigd door tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen hierover. Zo verklaarde u op de DVZ dat u een eerste dreigbrief van de taliban kreeg, vijftien dagen na de aanwerving bij de lokale politie en dat u tweeëntwintig dagen later een tweede dreigbrief van hen ontving (DVZ, CGVS-Vragenlijst, 3.5), daar waar u op het CGVS verklaarde dat u de eerste brief zes maanden na uw aanwerving kreeg, en de tweede brief nog eens zeven dagen later (CGVS Notities 04.06.2018, p. 15). Toen deze tegenstrijdigheid u werd voorgelegd, bleef u opnieuw eenvoudigweg bij uw laatste verklaring, maar dat kan de tegenstrijdigheid niet ongedaan maken (CGVS Notities 04.06.2018, p. 19). Verder is het ook nog opvallend dat u tijdens het eerste onderhoud op het CGVS uitlegde dat een dorpsgenoot u wist te vertellen dat hij gezien had hoe talibanstrijders de brief onder de deur van uw huis hadden gestoken, daar waar u dit ontkende bij het tweede onderhoud (CGVS Notities 04.06.2018, p. 16 en CGVS Notities 01.10.2018, p. 6). Dit soort tegenstrijdigheden kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid alleen maar versterken.

Bovendien kan door het feit dat u uw verblijf in Sharif in het jaar 2015 niet aannemelijk kon maken, ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat u in die periode en op die plaats bij de Afghan Local Police werkte zoals u voorhield. Het CGVS sluit de mogelijkheid niet uit dat u ooit bij de Afghan Local Police actief bent geweest, maar door uw onbetrouwbare verklaringen over de werkelijke toedracht van de aanstelling, en in het bijzonder over de precieze periode en de duur ervan, stelt u het CGVS niet in staat een zicht te krijgen op die eventuele aanstelling en om het eraan verbonden actuele risico te beoordelen. Overigens moet met betrekking tot de beweerde periode waarin u mogelijk werkte bij de Afghan Local Police volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat u zichzelf daarover ook nog tegenspraak, wat de reeds vastgestelde onbetrouwbaarheid van uw beweringen hierrond alleen nog maar groter kan maken.

Zoals gezegd bestond uw meest recente verklaring eruit dat u in de zeven maanden voorafgaand aan uw vertrek in eind 2015 bij de local police werkte, waardoor de volledige periode van tewerkstelling in 2015 valt. Echter, toen u gevraagd werd of u bij de verkiezingen, die in april 2014 plaatsvonden, actief was als lokaal politieman, bleek u niet in staat daar een eenduidig antwoord op te formuleren. U zei hierover eerst dat u en uw collega's die dag gewoon op uw werk moesten zijn en preciseerde vervolgens dat u zich eigenlijk net meer precies kon herinneren of u op de verkiezingsdagen al dan niet als local police werkte (CGVS Notities 01.10.2018, p. 10). Deze beweringen zijn niet alleen in strijd met uw eerdere bewering dat u uitsluitend in 2015 als lokale politieman werkte, maar ze zijn hoe dan ook niet overtuigend. Men kan er immers vanuit gaan dat iemand die aan de slag was als local police op verkiezingsdagen, dagen die in uw regio grote veiligheidsrisico's met zich meebrengen, dit wel degelijk zeer bewust beleeft en het zich achteraf kan herinneren. Kortom, het geheel van uw verklaringen over de werkelijke toedracht van uw aanstelling bij de local police, in het bijzonder over de periode en de duur ervan, bevatten tegenstrijdigheden en incoherenties, waardoor de beoordeling over een mogelijk aanstelling en de risico's errond onmogelijk wordt gemaakt.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen de bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Een aantal documenten (uw taskera en de fotokopie van de taskera van uw vader) bevestigen slechts de identiteitsgegevens van uw vader en van uzelf, maar bieden geen nieuwe kijk op de bovenstaande conclusie. Zij volledigheidshalve opgemerkt dat uw taskera als afleverdatum de Afghaanse datum 11.09.1393 vermeldt, wat overeenkomt met 2 december 2014, waardoor dit document dus evenmin kan ondersteunen dat u zich in het jaar 2015 nog in uw geboortestreek zou hebben bevonden. Hoe dan ook geldt ook voor dit soort identiteitsbewijzen dat allerlei documenten in Afghanistan eenvoudig op illegale wijze verkregen of vervalst kunnen worden, waardoor de bewijswaarde in elk geval ervan uiterst gering is (zie administratief dossier, blauwe map, document 7).

Uit de werkattesten van uw vader blijkt dat uw vader in 1974 in de bouwsector heeft gewerkt en dat hij ooit een Duitse werkgever had (zie administratief dossier, groene map, document 3). U preciseerde hierover dat de aanstelling bij de Duitse werkgever voor uw geboorte plaatsvond (CGVS Notities 04.06.2018, p. 15), waardoor men er redelijkerwijs vanuit kan gaan dat er geen actuele vrees voortvloeit uit deze aanstelling die ondertussen ver in het verleden ligt. Zelf haalde u overigens ook nergens een dergelijke vrees aan.

Met betrekking tot de fotokopieën van de bevestigingsbrief door het districtshoofd en de dreigbrieven van de taliban dient opgemerkt te worden dat die evenmin kunnen volstaan om uw verklaringen te staven. Dergelijke documenten kunnen eenvoudigweg zelf aangemaakt of vervalst worden. Bovendien dient hier opnieuw verwezen te worden naar de informatie dat allerlei documenten in Afghanistan eenvoudig op illegale wijze verkregen of vervalst kunnen worden. De bewijswaarde van deze documenten is bijgevolg uiterst gering en zij kunnen enkel volstaan om een relaas kracht bij te zetten dat geloofwaardig werd bevonden, hetgeen hier gelet op bovenstaande kanttekeningen niet het geval was.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat in de brief van het districtshoofd sprake is van een aanstelling van u bij de local police in het Afghaanse jaar 1393, dat is omgerekend naar de Gregoriaanse kalender van 21 maart 2014 tot 20 maart 2015, terwijl u in uw meest recente verklaringen verklaarde dat u uitsluitend aangesteld was zeven maanden voor uw vertrek in oktober of november 2015, dus met andere woorden vanaf maart of april 2015. Wanneer u gevraagd werd naar een verklaring voor de vermelding van het jaar 1393 in de brief, antwoordde u slechts dat u zelf helemaal niets wist over deze brief, aangezien u zelf niet kan lezen en dat die u door uw broer is bezorgd (CGVS Notities 01.10.2018, p. 5). Deze uitleg verschaft echter geen verklaring voor de vastgestelde anomalie; de incongruentie tussen het document en uw verklaringen kan slechts een verdere schaduw werpen op de betrouwbaarheid van zowel uw verklaringen als het document.

Eveneens bijkomend vestigen we nog de aandacht op het feit dat het hoogst opmerkelijk is dat de taliban in de dreigbrieven de Afghaanse jaartelling zou gebruiken aangezien dit tegenstrijdig zou zijn met hun ideologie en acties uit het verleden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier (cf. informatie toegevoegd aan dossier) blijkt immers dat onder het bewind van de Taliban de Afghaanse kalender verboden en vervangen werd door de Islamitische maankalender. De tegenstand van de Taliban voor het gebruik van de Afghaanse kalender bleef niet beperkt tot het louter verbieden van de Afghaanse kalender, ook het vieren van het Afghaanse Nieuwjaar werd verboden. De Taliban trad hierbij hardhandig op tegen mensen die toch het traditionele 'Nawroz' wensten te vieren. Gelet op de hierboven geschetste context van haat en geweld van de Taliban ten opzichte van de Afghaanse kalender in het verleden, is het weinig aannemelijk dat ze deze zelf zouden gebruiken wanneer ze een dreigbrief

schrijven, waardoor de brieven nog verder aan authenticiteit moeten inboeten (administratief dossier, blauwe map, documenten 8 en 9).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Sharif in de provincie Paktya, noch dat u daar geboren en getogen bent. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerdde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/ EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26; EASO Country Guidance – Common Analysis: Afghanistan, pag. 98, voetnoot 57). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerdde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 04.06.2018 en 01.10.2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van persoonlijk onderhoud van 01.10.2018 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerdde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS Notities, 01.10.2018, p. 4 en p. 10)

U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt (CGVS Notities, 01.10.2018, p. 4 en p. 10). Ondanks deze informatie en ondanks de confrontaties met het feit dat er niet kon worden aangenomen dat u tot eind 2015 in uw geboortedorp verbleef, bleef u eenvoudigweg vasthouden aan uw laatste beweringen dat u tot vlak voor uw vertrek in uw geboortestreek had vertoefd (CGVS Notities, 01.10.2018, p. 4 en p. 10).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, bleef u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in regio Paktya heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omwille van zijn werkzaamheden voor de “*Afghan Local Police*” (hierna: ALP). In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijf in het dorp Sharif in het district Jaji van de provincie Paktya tot aan zijn vertrek naar België, gelet op (a) zijn tegenstrijdige en uiteenlopende verklaringen hierover op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en (b) zijn gebrekkige verklaringen over enkele veiligheidsincidenten in zijn voorgehouden regio van herkomst vlak voor zijn beweerde vertrek naar België; (ii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijf in het dorp Sharif in het district Jaji van de provincie Paktya tot aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde feiten die er zich in deze periode zouden hebben afgespeeld; (iii) hij bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegde over de voorgehouden bedreigingen vanwege de taliban; (iv) hij eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn tewerkstelling bij de ALP; en (v) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen, temeer daar verzoeker niet op de hoogte bleek van de inhoud van de brief van het districtshoofd die niet te rijmen valt met verzoekers verklaringen en daar het niet aannemelijk is dat de taliban de Afghaanse kalender hanteren in de voorgelegde dreigbrieven.

2.2.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.2.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijf in het dorp Sharif in het district Jaji van de provincie Paktya tot aan zijn vertrek naar België, gelet op (a) zijn tegenstrijdige en uiteenlopende verklaringen hierover op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen:

“De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw meest recente verblijfplaatsen in uw land van herkomst wordt ondergraven omdat u uw verklaringen over waar u in het anderhalf jaar voor uw vertrek verbleef verschillende keren wijzigde, zonder hier een redelijke uitleg voor te verschaffen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u op drie verschillende momenten dat u vóór uw definitieve vlucht uit Afghanistan gedurende anderhalf jaar was ondergedoken in de stad Kabul, met name toen u gevraagd werd een overzicht te geven van uw verblijfplaatsen, toen u werd gevraagd om details te verschaffen over uw reisroute en tot slot toen u de vragen uit de CGVS-Vragenlijst beantwoordde (DVZ-Verklaring, rubrieken 10 en 31 en DVZ, CGVS-Vragenlijst, 3.5). U haalde aan dat men uw verklaringen van de vragenlijst niet meer voor u had voorgelezen, maar dat er tot drie keer toe iets fout zou zijn gelopen bij het noteren van uw verklaringen, is maar weinig plausibel. Toen u voor de eerste keer gehoord werd op het CGVS verklaarde u initieel dat u nooit in Kabul was geweest, om na een korte confrontatie met uw eerdere verklaringen te verklaren dat u vóór uw definitieve vlucht geen anderhalf jaar, maar slechts twee weken in de hoofdstad was verbleven, en dit in een hotel van een dorpsgenoot van u in de wijk Shahi Shaheed,

waar u ook zou gewerkt hebben (Notities CGVS 04.06.2018, pp. 5-6). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS enkele maanden later hield u dan weer vol dat u nooit in de stad Kabul was geweest (Notities CGVS 01.10.2018, p. 4). Zowel tijdens het eerste als tijdens het tweede onderhoud werd u geconfronteerd met de tegenstrijdigheden in uw verklaringen over uw meest recente verblijfplaatsen, maar u ontkende steeds wat u bij de vorige gelegenheid had verklaard, om dan telkens weer vast te houden aan uw meest recente verklaringen (Notities CGVS 04.06.2018, p. 5 en p. 19; Notities CGVS 01.10.2018, p. 4 en p. 10). Toen u bij het tweede onderhoud dan nog eens werd gevraagd werd of u contactpersonen had in Kabul, ontkende u bovendien ook maar iemand te kennen in die stad; toen u vervolgens in herinnering werd gebracht dat u bij uw eerdere onderhoud over een hotel in Kabul had verteld van wie u de hoteleigenaar kende, ontkende u evenzeer dat te hebben beweerd (Notities CGVS 01.10.2018, pp. 11-12). Hier geldt telkens dat het vasthouden aan één versie van de feiten de bestaande tegenstrijdigheden niet kan opheffen. Door uw steeds wijzigende verklaringen zonder enige vorm van toelichting biedt u geen zicht op uw werkelijke laatste verblijfplaats en kan dus evenmin geloof gehecht worden aan uw laatste verklaringen dat u tot aan het vertrek uit Afghanistan in uw geboortedorp bleef."

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker erop dat zijn verklaringen hem op de Dienst Vreemdelingenzaken niet werden voorgelezen, waardoor het voor hem onmogelijk was om de fouten te corrigeren. Hij stelt dat hij de gebreken van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft rechtgezet tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen door aannemelijke en relevante informatie te geven over zijn verblijfplaatsen in Afghanistan voorafgaand aan zijn vertrek naar Europa.

De Raad stelt met de commissaris-generaal vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken op drie verschillende momenten melding maakte van een (ondergedoken) verblijf in de stad Kabul gedurende anderhalf jaar voorafgaand aan zijn vertrek naar België (administratief dossier, stuk 16 en stuk 17, verklaringen 10 en 31). Tevens dient erop gewezen dat verzoekers verklaringen tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met betrekking tot zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn vertrek naar België niet alleen tegenstrijdig zijn met zijn eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, maar eveneens met betrekking tot het eerste en het tweede onderhoud onderling, zoals op pertinente wijze gemotiveerd in de bestreden beslissing. Met betrekking tot de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voert verzoeker evenwel geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt dat hij "de gebreken van DVZ [heeft] rechtgezet door aannemelijk en relevant informatie gegeven omtrent zijn verblijfplaatsen in Afghanistan voor zijn vertrek naar Europa", laat hij na in concreto aan te duiden over welke aannemelijke en relevante informatie hij het heeft en op welke wijze deze informatie volgens hem "de gebreken van DVZ" zou verschonen. Dergelijk verweer is allerminst ernstig. In de mate verzoeker ten slotte verklaart dat zijn verklaringen hem op de Dienst Vreemdelingenzaken niet werden voorgelezen kan hij niet worden bijgetreden aangezien dit niet blijkt uit de stukken van het administratief dossier. Wel in tegendeel blijkt dat verzoeker het gehoorverslag heeft ondertekend waarmee hij heeft aangegeven dat hij akkoord ging met het aan hem voorgelezen verslag. Bovendien werd aan verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal gevraagd of het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed verlopen was waarop hij bevestigend heeft geantwoord.

2.2.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden verblijf in het dorp Sharif in het district Jaji van de provincie Paktya tot aan zijn vertrek naar België tevens wordt aangetast door zijn gebrekkige verklaringen over enkele veiligheidsincidenten in zijn voorgehouden regio van herkomst vlak voor zijn beweerde vertrek naar België:

"Bijkomend moet gesteld worden dat uw verklaringen over gebeurtenissen die zich in het jaar voor uw vertrek hebben afgespeeld vragen oproepen en verder afbreuk doen aan de betrouwbaarheid van uw verklaringen over het district Jaji als uw recente verblijfplaats.

Zo vernoemde u wel twee bekende gebeurtenissen uit 2015 bij naam, maar u bleek bij navraag zelf de grootste moeite te hebben om die bij benadering in de tijd te situeren ten opzichte van uw vertrek uit uw geboortedorp. Tijdens het eerste onderhoud haalde u immers nog spontaan een stammenconflict aan dat zich afspeelde in uw district in de meer noordelijk gelegen plaats Rokjan (Notities CGVS 04.06.2018, p. 4), maar tijdens het tweede onderhoud bleek dat u allerminst in staat om ook maar bij benadering te zeggen wanneer dit incident zich had voorgedaan en kon u zich zelfs niet herinneren of het nu eerder één, twee, drie jaar of langer voor uw vertrek was gebeurd (Notities CGVS 01.10.2018, p. 8).

Aangezien het incident in februari 2015 plaatsvond, minder dan een jaar voor uw vertrek, zou men toch kunnen verwachten dat u hierover een zekere indicatie kon geven. U bleek overigens ook niet te weten wie de betrokken partijen waren, of er slachtoffers waren gevallen en of het conflict uiteindelijk werd opgelost (ibidem). Nochtans blijkt uit de informatie waartoe het CGVS toegang heeft en die is toegevoegd aan uw administratief dossier dat er wel degelijk mensen omkwamen naar aanleiding van het conflict (zie administratief dossier, blauwe map, document 1 en 2). Vervolgens citeerde u in het tweede onderhoud ook nog een incident waarbij de taliban twee cricketspelers om het leven brachten en dat volgens u tweeëneenhalf tot drie jaar voor uw vertrek (eind 2015) zou hebben plaatsgevonden (CGVS Notities 01.10.2018, p. 8). Welnu, er werden in uw regio inderdaad cricketspelers door de taliban vermoord, en andere spelers werden ontvoerd, maar ook dit gebeurde kort voor uw vertrek, namelijk in mei 2015 (zie administratief dossier, blauwe map, document 3, 4 en 5). Toen u gevraagd werd of u zich niet een soortgelijk incident kon herinneren dat zich recenter had voorgedaan, vroeg u zich af of door de bevoegde ambtenaar misschien werd verwezen naar een soortgelijk incident dat zich recenter in de nabijgelegen provincie Paktika (idem). Dat u op de hoogte lijkt te zijn van dergelijke incidenten in een andere provincie, maar zich niet zou kunnen herinneren dat iets soortgelijks kort voor uw vertrek in uw eigen provincie plaatsvond, is toch op zijn minst opvallend. Dat u deze twee belangrijke incidenten uit 2015 die u zelf aanbracht niet of niet correct kon plaatsen ten opzichte van uw vertrek, draagt verder bij tot de indruk dat u zich in 2015 elders bevond dan in uw geboortedorp.

Toen u tot slot nog expliciet gevraagd werd incidenten te citeren uit het laatste jaar dat u zich volgens uw verklaringen in uw regio bevond, stelde u – nadat u eerst incidenten die verder in het verleden lagen had aangehaald – dat u zich in feite geen enkel incident kon herinneren dat zich voordeed in het laatste jaar voor uw vertrek, met uitzondering van de incidenten die zich volgens uw verklaringen zouden hebben voorgedaan tijdens uw dienst bij de Afghan Local Police (Notities CGVS 01.10.2018, p. 11). Ook dit is uiterst merkwaardig, aangezien er zich toch wel heel wat dergelijke incidenten voordeden in uw regio, ook in het jaar 2015 (zie administratief dossier, blauwe map, document 6)."

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt als volgt: "Verzoeker stelt vast dat de bestreden beslissing het bestaan van de door verzoeker aangegeven gebeurtenissen in zijn district niet worden betwist. Dit houdt in dat deze gebeurtenissen dergelijk plaatsgevonden hebben, zijnde de stammenconflict die in Jaji afgespeeld heeft en de twee cricketspelers die door de taliban om het leven werden gebracht.", dient erop gewezen dat uit een lezing van de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing blijkt dat indien er inderdaad sprake is geweest van een stammenconflict en een incident met cricketspelers in verzoekers voorgehouden regio van herkomst, verzoekers verklaringen hieromtrent allerminst gedetailleerd, doorleefd en correct zijn. Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift aanvoert dat de commissaris-generaal onterecht verwacht dat hij de voormelde gebeurtenissen aan de hand van een precieze datum in de tijd kan situeren, maakt verzoeker opnieuw een verkeerde lezing van de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing. De bestreden beslissing stelt immers vast dat verzoeker er niet in slaagde deze door hem zelf aangehaalde gebeurtenissen op een coherente, doorleefde en correcte wijze in de tijd te situeren ten opzichte van zijn eigen vertrek uit Afghanistan; nergens wordt verzoeker verweten dat hij geen precieze datum kan geven. Waar verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing op een selectieve tewerk wordt gegaan en dat geen rekening wordt gehouden met "informatie waaruit blijkt dat verzoeker recentelijk zijn geboortedorp voor zijn vertrek naar Europa verblijven heeft", laat hij opnieuw na in concreto te duiden over welke informatie hij het heeft en op welke wijze deze informatie volgens hem zou aantonen dat hij wel degelijk tot aan zijn vertrek naar België in het dorp Sharif zou hebben verbleven.

2.2.2.5. Mede gelet op het voorgaande, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens terecht dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijf in het dorp Sharif in het district Jaji van de provincie Paktia tot aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde feiten die er zich in deze periode zouden hebben afgespeeld. Dit klemmt des te meer daar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tevens terecht motiveert dat verzoeker bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegde over de voorgehouden bedreigingen vanwege de taliban:

"De ongelooftwaardigheid van de vluchtmotieven wordt verder bevestigd door tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen hierover. Zo verklaarde u op de DVZ dat u een eerste dreigbrief van de taliban kreeg, vijftien dagen na de aanwerving bij de lokale politie en dat u tweeëntwintig dagen later een tweede dreigbrief van hen ontving (DVZ, CGVS-Vragenlijst, 3.5), daar waar u op het CGVS verklaarde dat u de eerste brief zes maanden na uw aanwerving kreeg, en de tweede brief nog eens zeven dagen later (CGVS Notities 04.06.2018, p. 15). Toen deze tegenstrijdigheid u werd voorgelegd, bleef u opnieuw eenvoudigweg bij uw laatste verklaring, maar dat kan de tegenstrijdigheid niet ongedaan maken (CGVS Notities 04.06.2018, p. 19).

Verder is het ook nog opvallend dat u tijdens het eerste onderhoud op het CGVS uitlegde dat een dorpsgenoot u wist te vertellen dat hij gezien had hoe talibanstrijders de brief onder de deur van uw huis hadden gestoken, daar waar u dit ontkende bij het tweede onderhoud (CGVS Notities 04.06.2018, p. 16 en CGVS Notities 01.10.2018, p. 6). Dit soort tegenstrijdigheden kunnen de vastgestelde ongelooftwaardigheid alleen maar versterken."

Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan er nogmaals op te wijzen dat zijn verklaringen hem op de Dienst Vreemdelingenzaken niet werden voorgelezen. Hiervoor kan dienstig worden verwezen naar wat hoger reeds werd uiteen gezet. Bovendien voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de pertinente vaststelling dat zijn verklaringen over de getuigenis van een dorpsgenoot met betrekking tot respectievelijk zijn eerste en zijn tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal eveneens tegenstrijdigheden bevatten.

2.2.2.6. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn tewerkstelling bij de ALP:

"Bovendien kan door het feit dat u uw verblijf in Sharif in het jaar 2015 niet aannemelijk kon maken, ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat u in die periode en op die plaats bij de Afghan Local Police werkte zoals u voorhield. Het CGVS sluit de mogelijkheid niet uit dat u ooit bij de Afghan Local Police actief bent geweest, maar door uw onbetrouwbare verklaringen over de werkelijke toedracht van de aanstelling, en in het bijzonder over de precieze periode en de duur ervan, stelt u het CGVS niet in staat een zicht te krijgen op die eventuele aanstelling en om het eraan verbonden actuele risico te beoordelen. Overigens moet met betrekking tot de beweerde periode waarin u mogelijk werkte bij de Afghan Local Police volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat u zichzelf daarover ook nog tegensprak, wat de reeds vastgestelde onbetrouwbaarheid van uw beweringen hierrond alleen nog maar groter kan maken. Zoals gezegd bestond uw meest recente verklaring eruit dat u in de zeven maanden voorafgaand aan uw vertrek in eind 2015 bij de local police werkte, waardoor de volledige periode van tewerkstelling in 2015 valt. Echter, toen u gevraagd werd of u bij de verkiezingen, die in april 2014 plaatsvonden, actief was als lokaal politiemann, bleek u niet in staat daar een eenduidig antwoord op te formuleren. U zei hierover eerst dat u en uw collega's die dag gewoon op uw werk moesten zijn en preciseerde vervolgens dat u zich eigenlijk net meer precies kon herinneren of u op de verkiezingsdagen al dan niet als local police werkte (CGVS Notities 01.10.2018, p. 10). Deze beweringen zijn niet alleen in strijd met uw eerdere bewering dat u uitsluitend in 2015 als lokale politiemann werkte, maar ze zijn hoe dan ook niet overtuigend. Men kan er immers vanuit gaan dat iemand die aan de slag was als local police op verkiezingsdagen, dagen die in uw regio grote veiligheidsrisico's met zich meebrengen, dit wel degelijk zeer bewust beleeft en het zich achteraf kan herinneren. Kortom, het geheel van uw verklaringen over de werkelijke toedracht van uw aanstelling bij de local police, in het bijzonder over de periode en de duur ervan, bevatten tegenstrijdigheden en incoherenties, waardoor de beoordeling over een mogelijk aanstelling en de risico's errond onmogelijk wordt gemaakt."

Verzoeker beperkt zich tot het stellen als volgt: *"Uit relevant informatie van zijn persoonlijk onderhoud met het CGVS, stelt Uw Raad ontegensprekelijk vast dat verzoeker concreet informatie omtrent zijn werkzaamheden bij de Afghan Local Police gegeven heeft."* hetgeen niet volstaat om de concrete motieven met betrekking tot de ALP te weerleggen. Waar verzoeker stelt dat hij wegens zijn werkzaamheden voor de ALP een risicoprofiel heeft, dient vastgesteld dat, voor zover aan deze werkzaamheden enig geloof kan worden gehecht, uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat niet iedere persoon werkzaam bij de ALP een gegronde vrees voor vervolging kent en dat rekening dient te worden gehouden met de individuele omstandigheden van het geval, zodat verzoeker niet kan volstaan met een verwijzing naar zijn beweerde job als lid van de ALP maar dat hij de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Hoger werd echter reeds vastgesteld dat aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten omwille zijn beweerde werkzaamheden voor de ALP geen geloof kan worden gehecht.

2.2.2.7. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat deze documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen, temeer daar verzoeker niet op de hoogte bleek van de inhoud van de brief van het districtshoofd die niet te rijmen valt met verzoekers verklaringen met betrekking tot de duur van zijn tewerkstelling. Bovendien is het niet aannemelijk is dat de taliban de Afghaanse kalender hanteren in de voorgelegde dreigbrieven:

"De door u neergelegde documenten kunnen de bovenstaande vaststellingen niet wijzigen."

Een aantal documenten (uw taskera en de fotokopie van de taskera van uw vader) bevestigen slechts de identiteitsgegevens van uw vader en van uzelf, maar bieden geen nieuwe kijk op de bovenstaande conclusie. Zij volledigheidshalve opgemerkt dat uw taskera als afleverdatum de Afghaanse datum 11.09.1393 vermeldt, wat overeenkomt met 2 december 2014, waardoor dit document dus evenmin kan ondersteunen dat u zich in het jaar 2015 nog in uw geboortestreek zou hebben bevonden. Hoe dan ook geldt ook voor dit soort identiteitsbewijzen dat allerlei documenten in Afghanistan eenvoudig op illegale wijze verkregen of vervalst kunnen worden, waardoor de bewijswaarde in elk geval ervan uiterst gering is (zie administratief dossier, blauwe map, document 7).

Uit de werkattesten van uw vader blijkt dat uw vader in 1974 in de bouwsector heeft gewerkt en dat hij ooit een Duitse werkgever had (zie administratief dossier, groene map, document 3). U preciseerde hierover dat de aanstelling bij de Duitse werkgever voor uw geboorte plaatsvond (CGVS Notities 04.06.2018, p. 15), waardoor men er redelijkerwijs vanuit kan gaan dat er geen actuele vrees voortvloeit uit deze aanstelling die ondertussen ver in het verleden ligt. Zelf haalde u overigens ook nergens een dergelijke vrees aan.

Met betrekking tot de fotokopieën van de bevestigingsbrief door het districtshoofd en de dreigbrieven van de taliban dient opgemerkt te worden dat die evenmin kunnen volstaan om uw verklaringen te staven. Dergelijke documenten kunnen eenvoudigweg zelf aangemaakt of vervalst worden. Bovendien dient hier opnieuw verwezen te worden naar de informatie dat allerlei documenten in Afghanistan eenvoudig op illegale wijze verkregen of vervalst kunnen worden. De bewijswaarde van deze documenten is bijgevolg uiterst gering en zij kunnen enkel volstaan om een relaas kracht bij te zetten dat geloofwaardig werd bevonden, hetgeen hier gelet op bovenstaande kanttekeningen niet het geval was.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat in de brief van het districtshoofd sprake is van een aanstelling van u bij de local police in het Afghaanse jaar 1393, dat is omgerekend naar de Gregoriaanse kalender van 21 maart 2014 tot 20 maart 2015, terwijl u in uw meest recente verklaringen verklaarde dat u uitsluitend aangesteld was zeven maanden voor uw vertrek in oktober of november 2015, dus met andere woorden vanaf maart of april 2015. Wanneer u gevraagd werd naar een verklaring voor de vermelding van het jaar 1393 in de brief, antwoordde u slechts dat u zelf helemaal niets wist over deze brief, aangezien u zelf niet kan lezen en dat die u door uw broer is bezorgd (CGVS Notities 01.10.2018, p. 5). Deze uitleg verschaft echter geen verklaring voor de vastgestelde anomalie; de incongruentie tussen het document en uw verklaringen kan slechts een verdere schaduw werpen op de betrouwbaarheid van zowel uw verklaringen als het document.

Eveneens bijkomend vestigen we nog de aandacht op het feit dat het hoogst opmerkelijk is dat de taliban in de dreigbrieven de Afghaanse jaartelling zou gebruiken aangezien dit tegenstrijdig zou zijn met hun ideologie en acties uit het verleden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier (cf. informatie toegevoegd aan dossier) blijkt immers dat onder het bewind van de Taliban de Afghaanse kalender verboden en vervangen werd door de Islamitische maankalender. De tegenstand van de Taliban voor het gebruik van de Afghaanse kalender bleef niet beperkt tot het louter verbieden van de Afghaanse kalender, ook het vieren van het Afghaanse Nieuwjaar werd verboden. De Taliban trad hierbij hardhandig op tegen mensen die toch het traditionele 'Nawroz' wensten te vieren. Gelet op de hierboven geschetste context van haat en geweld van de Taliban ten opzichte van de Afghaanse kalender in het verleden, is het weinig aannemelijk dat ze deze zelf zouden gebruiken wanneer ze een dreigbrief schrijven, waardoor de brieven nog verder aan authenticiteit moeten inboeten (administratief dossier, blauwe map, documenten 8 en 9)."

Dienaangaande voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer zodat dit motief onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen.

2.2.2.8. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er allerminst in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.2.2.9. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.10. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn vertrek naar België heeft verbleven in het district Jaji in de provincie Paktya, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER